

In memoriam Jacques Wynants

Jacques Wynants ? die de ?anciens? van het CegeSoma kennen als ?onze grote Jacques? - is zoals hij zelf wenste in alle stilte en discretie heengegaan, namelijk op zondag 18 november 2018, vlak na de herdenkingscyclus rond de Grote Oorlog, waar hij als gepassioneerd onderzoeker fel mee bezig was geweest.

Een atypische loopbaan

Jacques Wynants werd geboren te Luik op 28 juli 1940 en heeft zijn beroepsleven gewijd aan het middelbaar onderwijs. Hij volgde eerst de opleiding van regent maar begon later opnieuw te studeren en behaalde in 1982 zijn licentiaatsdiploma Geschiedenis aan de *UCL* (met een verhandeling over Verviers, de bevrijding en het eind van de Slag om de Ardennen).

Gedurende een twintigtal jaar was hij leerkracht aan het Sint-Clara-instituut te Verviers en was nadien, van 1984 tot zijn pensionering, directeur van het Saint-François-Xavier-instituut.

Jacques bleef altijd in de ban van de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog. Die bijzondere aantrekkingskracht kan ongetwijfeld verklaard worden vanuit zijn herinneringen en ervaringen als kind tijdens die periode.

Maar naast zijn belangstelling voor dit conflict had hij nog vele andere interesses. Zijn andere voorkeurthema's waren onder andere de burgers tijdens de Eerste Wereldoorlog, de sociale geschiedenis van de 18e tot de 20e eeuw, de industriële revolutie in zijn geliefde Verviers, het erfgoed en de geschiedenis van de Oostkantons en de ?Tien Gemeenten?, Duitse immigratie in zijn streek (vooral tijdens de 19e eeuw), enz.

Een geëngageerd man

Jacques volgde niet alleen zijn passies maar was ook een geëngageerd man, een vertrouwenspersoon en een man van actie, die net zoals zijn vader er niet voor terugdeinsde verantwoordelijkheden op te nemen en ze tot het einde na te komen.

De lijst van verenigingen die op hem beroep deden om te fungeren als secretaris, voorzitter of bestuurder is zéér lang. Hij was voorzitter van het oudheidkundig en geschiedkundig genootschap van Verviers, voorzitter van de raad van de kerkfabriek van Sint-Remaclus, een geklasseerde kerk die deel uitmaakt van de ?gouden eeuw van de lakenweversstad? (19e eeuw). Hij was ook secretaris van de bestuurscommissie voor de musea van Verviers, lid van het wetenschappelijk comité van het toeristisch centrum voor ?Wol en Mode?, correspondent en vervolgens geassocieerd onderzoeker bij het CegeSoma en tot begin 2018 voorzitter van de vzw ?Vrienden van het CegeSoma.

Zijn no-nonsens aanpak en zijn goede kennis over de werking van allerhande verenigingen zijn zeer kostbare troeven geweest.

Sleutelfiguur van het NCWOII , bron van inspiratie en vriend van het CegeSoma

Jacques en het NCWOII* ? voorloper van het CegeSoma - leerden mekaar reeds kennen bij het ontstaan van de instelling, in 1967-1968. Via zijn nauwe band met José Gotovitch werd hij in 1969 correspondent voor het Centrum en in die hoedanigheid bezorgde hij de instelling een heleboel archieven, kranten, en getuigenissen die hij in de loop der jaren heeft verzameld in de regio Verviers.

Tijdens al die jaren leren we ook zijn uitermate warme, sympathieke en optimistische persoonlijkheid kennen: wanneer een of ander project een positieve bijdrage moest krijgen was hij altijd een en al oor en stond hij ons vriendelijk te woord.

Hij was eerst lid van de vzw ?Vrienden van het CegeSoma? en vervolgens bestuurder (2004) en voorzitter (2007) van de vzw, functies waarin hij ? hoe kan het ook anders - unaniem werd gewaardeerd.

Helaas is nu het moment van afscheid gekomen en laat hij zijn vrienden en al wie hem heeft gekend bedroefd en een beetje ontredderd achter.

Bedankt, Jacques, voor al die jaren van passie en engagement. Bedankt voor je betrokkenheid bij het CegeSoma en zijn vzw.

Alain Colignon en Isabelle Ponteville

21.11.2018

* Navorsings- en Studiecentrum voor de Geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog